

Visez la zorii cu soare

Eugenia Calancea

Stau în casă și sunt călător într-o cetate,
Visez la zorii cu soare și raze dantelate,
Mi-i dor de nesfârșitele întâlniri cu pace,
Când inima-i pregătită pentru ce-i place.
Trăiesc în fiecare zi frumos aici cu tine
Și sper că urâta vreme nu mai ține,
Cetatea vreau să fie dincolo de stele,
În grădina frumoasă a visurilor mele.
Am atâtea răni și doruri care mă dor,
În casa cu care aș vrea să zbor,
Spre grădina-nflorită cu plaiuri sfinte,
De care să-ți aduci mereu aminte.
Soare, știu că acum un pic ne-ai părăsit,
Nu mai avem același frumos răsărit,
E întuneric mult și noapte fără stele,
Inima simte și cere să fie ca-n visele mele.